

Spora adanmýþ bir hayat: Serkan Çýnar

Onaylayan Site Yöneticisi
Friday, 29 January 2010

Deðerli arkadaşýmýz, köylümüz Serkan Çýnar hakemlik kariyerinde emin adımlarla ilerliyor. Spor camiasýnda Serkan'ýn Türkiye için çok gelecek vaat eden genç hakemlerinden biri olduðu düþünüyoruz. Serkan'ýn bu başarýsý bizleri de çok sevindiriyor. Özellikle haftasonları Serkan'ýn yönettiði maçları seyrederken çok ayrı bir keyif alıyoruz ve çok gururlanıyoruz. Teþekkürler Serkan.

Geçtiğimiz günlerde bazılarımızın yakýndan bahit olduðu sporla dopdolu bir hayatý olan arkadaşýmýzın genip bir röportajý yayımlandı. Bu röportajdan bazı alıntılar var ancak tam metni en alttaki bağlantıya tıklayarak okuyabilirsiniz.

"MHK'nın çok güvendiði ve üzerine yatırımlar yaptıðý genç hakemlerden biri. Sadece futbolla deðil, sporun birçok branşıyla yoðun bir sporcudur. Amatör futbolun yanında 2. Lig'de hentbol oynadı, kayakta üniversitelerarasý takım şampiyonlukları yaptı. Futbol, voleybol, hentbol, badminton, kayak ve futsal branşlarında antrenörlük belgelerine sahip. Beden eğitimi öğretmeni olarak çalışıyor ve genç sporcuların yetiştirilmesi için çaba harcıyor."

"1976 Kırklareli doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Babaeski'de aldım, liseyi Lüleburgaz'da okudum. Sporla mahalle arasında futbol oynayarak tanıştım. Ondan sonra 8 yaşında Alpulu Bekerspor'un altyapısında futbola başladım. Kendim gidip müracaat ederek futbolcu oldum. 4 yıl orada oynadım. Ama orada bir talihsizlikle karşılaştım."

"4 aylık evliyim. Eşim de sporu seviyor, onunla birlikte spor yapıyoruz. Eşim Latin dansı etidimi almıştı. Birlikte o tarz yerlere gidiyoruz. Aslında ben de şov dünyasında yer almayı, sahnede yaptığım hareketle insanları kendinden geçirmeyi isterdim. Yine bir sanatçı ruhu var. Hakemliği ve futbolu da bir sanat, bir şov dünyası olarak görüyorum. Sonuçta herkes hakem ya da futbolcu olamaz. Bunu da belirtmem gerek. Ben spor aşığı bir insanım. Sadece futbolla da sınırlı kalmadım. Futbol, voleybol, hentbol, badminton, futsal ve kayakta antrenörlük belgelerim var. Futbol, hentbol ve kayakta faal sporculuk yaptım. Birçok insan futbol oynadım der ama ben lisanslı olarak oynadım (gülüyor)."

NOT: Bu haberde kullanılan fotoğraflar ve alıntılar TFF internet sitesinden alınmıştır. Söylebinin tüm metni için BURAYA tıklayın ya da ikinci sayfaya geçiniz.

Haber - Mazlum Uluç, Tam Saha - TFF internet sitesi

Spora adanmýþ bir hayat: Serkan Çýnar
31.10.2009

MHK'nın çok güvendiði ve üzerine yatırımlar yaptıðý genç hakemlerden biri. Sadece futbolla deðil, sporun birçok branşıyla yoðun bir sporcudur. Amatör futbolun yanında 2. Lig'de hentbol oynadı, kayakta üniversitelerarasý takım şampiyonlukları yaptı. Futbol, voleybol, hentbol, badminton, kayak ve futsal branşlarında antrenörlük belgelerine sahip. Beden eğitimi öğretmeni olarak çalışıyor ve genç sporcuların yetiştirilmesi için çaba harcıyor."

Röportaj: Mazlum Uluç / TamSaha

MHK'nın gelecek adına en güvendiği hakemlerden Serkan Çınar'ın kim olduğunu öğrenerek başlayalım istiyorum.

1976 Kırklareli doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Babaeski'de aldım, liseyi Lüleburgaz'da okudum. Sporla mahalle arasında futbol oynayarak tanıştım. Ondan sonra 8 yaşında Alpulu Bekerspor'un altyapısında futbola başladım. Kendim gidip müracaat ederek futbolcu oldum. 4 yıl orada oynadım. Ama orada bir talihsizlikle karşılaştım.

Nasıl bir talihsizlikti?

Antrenmanlarda çok başarılıydım ama maç günleri hep yedek kalıyordum. Kurum takımını olduğumuz için antrenörümüz de fazla çalıştıyordu. Kadroda da müdürlerin çocuklarına yer veriyordu. Bunun üzerine lisansımı alıp 13 yaşındayken başka bir takıma geçtim. Yafta olmama rağmen benden üç yaş büyüklerle genç takımda oynuyordum. Üç yıl sonra Kırklareli Camspor'a transfer oldum. Takımdaki antrenörümüz Hapim Hoca beden eğitimi öğretmeni idi ve benim üniversitede okumam da onun sayesinde oldu.

Nasıl yaşadığı bunu?

Endüstri Meslek Lisesi'nden mezun olmuştum ve üniversiteye giremeyeceğimi düşünüyordum. Hapim Hocam beni, "Niye

kazanamayacaksınız ki?" diye yönlendirdi. Orada futbolumu da geliştirdim. 18 yaşında il karmasına seçildim, A takıma yükseldim ve İstanbul'daki Olimpik Takım seçmelerine davet edildim. O gün takıma seçilen Emre Apık ve Alpay Özalın'dan sonra ben geliyordum. Ama takımın önemli maçları sebebiyle seçmelere gidemedim. Yine o dönemde Bakırköyspor'a gitme durumum oldu ancak bu defa da bir sakatlık yaşadım. Bunun üzerine Hapim Hocam "Bak bu işin sakatlık gibi riskleri de var. Kendini sadece futbola endeksleme. Bir meslek sahibi ol" tavsiyesinde bulundu.

2. Lig'de hentbol oynadım

Bu tavsiyeye uydun sanıyorum.

Evet, Edirne'de Trakya Üniversitesi Meslek Yüksekokulu'nu kazandım. 2 yıl orada okudum ve bu sırada sakat olduğum için futboldan uzak kalınca üniversite takımında hentbol oynadım. Takımla ilk antrenmana çıktığımda, "Ben bu işi yapamam" dedim. Çünkü kadroda milli oyuncular vardı. Ama üzerimde büyük emeği olan Beden Eğitimi Bölüm Başkanımız Ýlhan Topçu sađ olsun devam etmem konusunda tepvik etti. Antrenmanlara devam ettim ve lisansım gelene kadar 1-2 ay sadece idman yaptım. Sonrasında takıma girmeye başladım ve iyi bir düzeye geldim. 2. Lig'de profesyonel olarak hentbol oynadım. Bu sırada 1. Lig takımlarından teklifler de aldım. Ama hentbol benim için sadece sakat oldum dönemde spordan kopmamak için bir araçtı. Yine de hentbolda hiç beklemediğim bir düzeye geldim. Bu sırada Ýlhan Hocam sporda başarılı olmak için gereken özelliklere sahip olduğumu söylüyor ve beni tepvik ediyordu.

Neydi bu özellikler?

Mesela bir gün antrenmanı durdurup diğer oyunculara, "Serkan sizden sonra başlamasına rağmen başarılı olabiliyor, çünkü içinde hep bir B planı var. Topu aldığı zaman rakibini geçemeyecekse kafasında mutlaka ikinci bir planı var. Bu nedenle başarılı oluyor" demişti. Patlayıcı kuvvet ve çabukluk gibi özelliklerimin de iyi olduğunu söyledi. Kendi kendimi tanıtmaya başladım ve spordaki bakış açım da değişti. Bu arada futbol oynarken eski Galatasaraylı Bülent Eken'in bana yaptığı katkıyı da belirtmemi Kırklareli Cam'a iş yapıyordu ve bu arada takımım da çalıştırılıyordu. Ýtalya'dan antrenörlük belgesi almıştım. Ondan aldığım bilgileri BESYO'da okurken görmediğimi söyleyebilirim. Futbol sistemleri konusunda da ondan çok şey öğrendim. Bülent Hocayla çalışmam bana çok büyük katkılar sağladı. O bilgilerden bugün hakemlikte de faydalanıyorum.

Lisedeyken mankenlik yaptım

Peki, BESYO'ya geçipiniz nasıl oldu?

O da ilginç bir hikâye. Trakya Üniversitesi'nde yılsonu benlikleri yapılıyordu. Bu benlikler sırasında fakülteler arası maçlar düzenleniyordu. Ben de Meslek Yüksekokulu'nun hem futbol hem de hentbol takımında oynuyordum. Rektörümüz de bu maçları izliyordu. Benim iki takımında da oynadığımı görünce Bölüm Başkanı İlhan Hocaya, "Serkan'ın önümüzdeki sezon BESYO'da girmeyi istiyorum" dedi. Benim kafamda ise İstanbul vardı. Bazı takımlarla görüşmüştüm ve hem Marmara Üniversitesi BESYO'da okuyabileceğimi düşünüyordum. Resimlerimi gönderdiğim büyük bir ajansın sahibinden teklif almıyordum. Bu nedenle Edirne'deki sınıfları girmedim. Bölüm Başkanı İlhan Hoca çok kızdı ve "Git Çanakkale'de sınavlara gir, ben seni ikinci dönemde nakil olarak alacağım" dedi. Ben de "Çanakkale çok uzak, oraya gidip okuyamam" cevabını verdim. Ama büyük konuşmamak lâzım işte. Tek hedefim Marmara Üniversitesi'ye o sene ilk defa Ankara'da YÖK'ün yaptığı merkezî sistem sınavında büyük bir başarıyla girmekti. Van'a girmeyi düşünmüştüm. Oysa aldığım puan Marmara Üniversitesi'ne giren arkadaşlardan daha yüksekti. Sonuçta Van'a gittim ve 4 sene orada okudum. Ama Van'a gitmeseydim bugün hakem olamazdım.

Hakemlikle Van'da mı başladınız?

Evet. Aslında kafamda hakem olmak gibi bir niyet hiç yoktu. Sadece futbolu bırakmayı bir arkadaşım hakem olmuştum ve ondan aldığım bazı bilgiler vardı. Van'a gittiğimde Vanspor da 1. Lig'deydi. Lüleburgaz'dan tanıdığım Fadıl Adebey de Vanspor'un kaptanıydı. Bana "Gel Vanspor'la antrenmanlara çık. Beşenirlerse oynarsın" dedi. Ama okulda devam mecburiyeti vardı ve profesyonel futbol oynamam mümkün değildi. Amatör kümedeki partiler ise son derece kötüydü ve bu nedenle Van'da futbol oynamamaya karar verdim. Daha sonra üniversitede kayak takımına girdim. Hocamız Muzaffer Selçuk çok değerli bir insandı. Sıfırdan başladım ve kayakçı oldum. Takım halinde dört yıl üst üste üniversitelerarası şampiyonluklar yaptım.

Hakemlikle başlamanıza gelirse;

Okulda Zonguldaklı bir bayan arkadaşımız vardı, Nazan. Zonguldak'ta hakem olup, Van'a geldiğinde de amatör kümede yönetiyordu. Van'da kurs açıldığında benim de katılmamı istedi. En azından kurallar hakkında bilgi sahibi olmak için kursa katılmamı istedi ama heyet raporu istenince vazgeçtim. Ama o kurs ertelenmiş. Nazan ikinci kez kursa katılmamı istediğinde heyet raporu almanın zorluğunu öne sürdüm ama Hakem Derneği Başkanı, hastanenin müdürüyüm. Yardımcı olacağımı söyleyince aldım ve kayıt yaptırıp kursa başladım. Hoca soru sorduğunda, futbol oynadığımı için her şeyi biliyorum havasında cevap verdim ama yüzde 80'i yanlış söylüyor. "Hiçbir şey bilmiyorum, iyi ki gelmişim" diye dübüdüdü. Sınavı da geçtim. Hakemlik için ipi noktalamayı planlıyordum ama maça çıkmadan belge almıyordum. Mecburen bir maça çıktım. Gerçekten de iyi bir maç oldu. "Bana belgeyi verin, artık hakemlikle işim olmaz" dedim. O yıl öyle geçti. Ertesi yıl Devlet Tiyatrosu'nda müzikal bir oyun vardı.

üniversiteden öğrenci seçmeye karar vermişlerdi. Ben bir yandan üniversite takımında futbol ve hentbol oynayıp kayak yapıyor, Tiyatroya da müracaat ettim ama sadece müzik bölümünden öğrenci alıyorlarmış. Ne yapıp ettim, yönetmene kadar ulaftım ve alındım. Küçük de bir rolde bir hâkimi canlandırdım. Hafta sonları artık sahneye çıkıyordum ve hakemliğe gitmiyordum. Bu arada "Lisansını aldın, il hakemi oldun. Gel maça çık. Bir de seminer var, ona katıl" diye çağrılar geliyor. Bir de hakem olurken yapıldı koşu testinde MHK üyesi Erdoğan Dişin de bizi izlemiş. Koşuda daha önce atletizm yapıp Konyalı bir bayan hakem arkadaşım vardı. Onun gerisinde kalmamak için koştukça koştum. Erdoğan Hoca da beni orada kafasına not etmiş. Sonuçta seminere katıldım. Klasman hakemleri koşuyormuş ama Erdoğan Hoca benim de koşmamı istedi. Orada da çok iyi koştum. Bu arada Erdoğan Hoca, il hakemlerine de 3. Lig'de maç verileceğini söyledi. Ama benim hiç maç tecrübem yok. Sonuçta beni klasmana teklif ettiler ve kabul edildim. 2000'de klasman hakemi oldum.

Mezun olup Van'dan döndükten sonra hakemlik kariyeriniz nasıl gelişti?

Klasman hakemi olarak İstanbul'a döndükten sonra seminere katılmamı istediler. Sezon öncesi koşulara ve seminere katıldım. Antrenmanlarda ben basıp gidiyorum, herkes, "Bu adam kim, nereden çıktı" diye bana bakıyor. MHK yöneticileri de "Fiziği ve kondisyonu iyi, futbol da oynayıp" diyerek bana 3. Lig'de yardımcı hakemlik verdiler.

İlk maçım feciydi

O ilk maçın nasıl geçtiğini hatırlıyor musunuz?

Feci bir maçı. Hakemle anlaşamadığımız için büyük problem yaşadık. Ben kornei işaret ediyorum, o aut veriyor. Bir türlü anlaşamıyoruz. Van'dan gelmeden önce de bana, "İstanbul'da hakemlik yapamazsın, sen autu gösterirsin hakem korne veriri" falan demişlerdi. İlk maçında bunu yaşadım. Bir pozisyonda ofsayttaki oyuncu topa hareket etmedi, pası veren topa gitti. Ben de bayrak kaldırmadım. O sırada ofsayttaki oyuncu topu alıp orta yaptı. Bunun üzerine bayrak kaldırdım. Bu sırada topu vuruldu ve gol oldu. Hakem golü verdi ama ben vermiyorum. Tribünlerde olaylar çıktı, oyuncular tehdit ediyor. Oyuncular hakemi yanıma getirdi, durumu anlattım ve gol iptal edildi. Ama o dakikadan sonra ben adeta kenarda gezindim. İçimden "Bu bayrağı dikeyim, çekip gideyim" diye düşünüyorum. O maç öyle geçti.

Maç bittikten sonra hakemliði bırakmayı düşünmediniz mi?

MHK üyeleri maçtan sonra, "Biz sana güvendik, maç verdik. Neden böyle oldu?" dediler. Öyle olunca ben de kendi kendime, "Eğer beni bırakmayacağım" diye hırs yaptım. Yıl Hakem Kurulu'na "Bana mümkün olduğunca amatör kümede maç verin" dedim. Sürekli amatör kümede maçlara çıkmaya başladım. İkinci sezonumda iyi bir grafik yakaladım. 2. Lig A Kategorisi'nde 3 maç yönettim. "Tamaran önümüzdeki yıl iyi bir yere gelirisin" dediler ama o dönemde askere gittim. Beytübbepap'taki kısa dönem askerliğim, futbol oynamam sayesinde çok güzel geçti. Askerden geldikten sonra hakemliğe devam ederken öğretmenliğe de başladım.

İlk öğretmenlik deneyiminiz neredeydi?

O da başlı başına ayrı bir maceraydı. Tayinim Avcılar Ticaret Lisesi'ne çıktı. Okulun yüzde 70'i kız öğrenci. İlk derse müdürünle birlikte çıkacağız. Okul 5 katlı bir bina, benim ders vereceğim sınıfta bekliyor. Döğün çıktı, binanın bütün pencerelerden bakıyor, alkışlıyor. O an soğuk terler döktüm. Sonra hakemliğin verdiği soğukkanlılıkla kendime hâkim oldum. Ama içimden "Hakemlikten daha zor olacak" diye düşünüyorum. Öyle bir durum ki, sert davranışınız öğrenciyle iletişim kuramayacaksınız, sarı kart olsanız farklı algılanabilecek. Dengeyi çok iyi kurmam gerekiyor. O yıllardaki öğrenciler en delidolu dönemlerinde. Rehber öğretmenimiz Ayla Hanımdan da destek alarak dengeyi sağladım. Sağ olsunlar diğer öğretmen arkadaşlarımız da bu konuda bana yardımcı oldu ve sportif faaliyetlerin de yardımıyla güzel bir atmosfer yakaladık. Hatta Müdür Yardımcımız Gülben Hanım sezonun sonuna doğru, "İlk derse girerken gördüğüm ortam beni açıkçası korkutmuştu. Ama öğretmenliği gerçekten hakkıyla vererek yaptınız. Tabii burada hakemliğin ve Federasyonun son dönemlerde açtığı kurslarda öğrendiklerimin de öğretmenlik hayatıma büyük katkıları oldu. Özellikle mentörlük ve HiF kurslarında gerçekten son derece bilimsel eğitimler aldık.

Hakemlikteki yükseliş aşamasından söz edelim biraz da.

2003'te askerden geldikten sonra 1 yıl klasman hakemliği yaptım. Ertesi sezon kendim istemesem de MHK'nın isteği üzerine Süper Lig yardımcı hakemi oldum. Ama idealimde bir şekilde kendimi gösterip hakemliğe dönüp yapmak vardı. O sezonun ikinci yarısında kritik maçlarda kritik pozisyonları yakalayınca adımdan söz edilmeye başlandı. Yardımcı hakem tabiri altına elini sıkı tutuyor.

O kritik pozisyonlara örnek verebilir misiniz?

Bir Bank Asya 1. Lig maçında çok uzun bir pas atıldı. Ceza sahası içinde bir forvet oyuncusuyla iki defans oyuncusu topa çıktı. Forvet oyuncusu topu eliyle çeldi. Pas çok uzaktan atıldığı için hakem çabuk davranışına rağmen pozisyona yeterince yakınlarda olamadı ve topla savunma oyuncusunun oynadığını düşünerek penaltı kararı verdi. Aleyhine penaltı verilen takım oyuncularını cezalandırıyor ama tepkileri de çok şiddetli değil. Hakem ve diğer yardımcı penaltı atışı için yerlerini aldı. Bu sırada ben hakemi çağırdım, topla savunma oyuncusunun değil, forvetin elle oynadığını söyledim. Hakem de penaltıyı iptal etti. Bu MHK nezdinde benim için büyük bir başarı oldu. Ondan sonraki maçlarım da iyi gidince Koray Gençerler ve Mete Kalkavan'la birlikte beni hakemliğe geçirdiler. 1 yıl B Klasmanında hakemlik yaptım. Yıl sonunda terfi etmeyi bekliyorum ve not ortalaması olarak Türkiye birincisiyim. Ama bunun için diğer kriterler girip MHK da düşünce çıkmadım. İnsan ister istemez bir kırgınlık yapıyor ama yine de...

yoluma devam ettim. 2005'te Antalya'da Sürhat Münirođlu Hocanın yaptığı testlerde tekrar ön plana çıkıp A Klasman'na yükseltildim ve 2 yıl da orada kaldım. Ancak o dönemde de hakem yöneticilerinin sürekli değişmesi nedeniyle Süper Lig'e ıkıpım 2008'i buldum.

Futbol oynamıp olmanın dezavantajı da var

Futbol oynamıp olmak hakemlik açısından avantaj sağlıyor mu?

Aslında bunun avantajları da var dezavantajları da var. Benim kursa gidip aldığım futbol antrenörlüğü belgem de var. Hem futbol oynamıp hem de antrenörlük eğitimi almıp birisi olarak futbolu çok iyi bilebilirsiniz. Futbolcunun niyetinden ne yapacağını da süzebilirsiniz. Ama verdiğiniz doğru karar dışarıdan farklı algılanabilir. Mesela C Klasman'nda olduğum dönemde savunma oyuncusu rakip forvetin baskı yaptığını görünce kalecisine baktı ve topa öyle bir vurdu ki, sanki "Kasıtlı değilim" havası verdi. Ben onun niyetinin topu kalecisine vermek olduğunu fark ettim. Düdük aldım ve kaleciye pas kararı verdim. Oyuncu da kaleciye de itiraz etmedi. Ancak maçtan sonra gözlemci, "O ne biçim kaleciye pas kararı. Öyle düdük mü alınır?" dedi. Durumu anlatırken "Hayır, sen futbolcunun beynine giremezsin, dışarıdan bakınca öyle görünmüyor" dedi. Zaten bu olaydan sonra yardımcı hakemlik olmama karar verildi. Böyle bir olay yapıldığı için "Futbol oynamıp olmanın dezavantajları da var" diyorum. Sizin çok ince bir şekilde süzdüğünüz doğru karar, dışarıdan yanlı olarak algılanabiliyor. Bazen oyuncu hırsıyla rakibinin üzerine gidebiliyor. Siz de rakibini sakatlayacağını hissederek düdük almak istiyorsunuz. Ama bu düdüğü almak için Collina olmanız gerekiyor. O düdüğü alarsanız, "Bu adam niye düdük alıyor. Ortada hiçbir şey yok ki" denilebiliyor.

Collina demirken, örnek aldığınız hakemler var mı?

Ysim olarak yok. Ama Almanların alıpma prensibi ve disiplini ile İtalyanların duruşu benim için hakemlikte de iş hayatımda örnek olmuştur. Tabii ki çok değerli hakemler var. Biz hep bugünün hakemlerinden bahsediyoruz ama geçmişte de çok önemli isimler var. Geçen yıl mentörlük sistemine geçildiğinde benim mentörüm Dođan Babacan oldu. Sistemin başarılı olması için mentörün hakemin de mentörünü iyi tanıması gerekiyor. Onun hayatını incelemeye başladım ve gerçekten de çok üst düzey bir hakem olduğunu gördüm. Bugün Collina diyoruz ama o dönemin Collina'sı da Dođan Babacan'mı. Hele Pele'nin onunla ilgili söylediği, "Eğer benim maçlarımda Dođan Babacan yönetseydi şu an hâlâ futbol oynuyor olur ve iki katı daha fazla gol atardım" cümleleri var. O dönemde futbol oynayan oyuncuya prim tanıyan bir hakemmiş. Ben de maç içinde futbolu irkinleptiren, bozan futbolculara karşıyım. Futbol bir şov oyunu, keyif almak gerekiyor. Oynayan da izleyen de keyif almalı. Böyle bir işi yaparken insanların keyfini açırmak hiç de değil. Bu tip oyuncular hem kendi kalitesini hem de takımının kalitesini düşürüyor. O zaman sponsor da bu tip takımlara destek olmuyor. Zaten Türkiye'de de bazı büyük sponsorlar yapılan bazı çirkin olaylardan sonra sektörden elini çekti.

Peki, fiziksel özelliklerinizi korumak için normal antrenmanların dışında neler yapıyorsunuz?

Bir yıl öncesine kadar arkadaşlarımla futbol oynamaya devam ediyordum. Tenis ve badminton oynuyorum. Kayađa gidiyordum ama üst klasmana çýktýktan sonra riskli bir spor olduđu için bir süredir yapmýyorum.

TFF'nin hakem antrenmanlarına getirdiği bir yenilik var. Ali Kızılet Hoca tarafından hakemlere bireysel antrenman programları hazırlanıyor. Bu uygulama başladıktan sonra performansınızda ne gibi değişiklikler oldu?

Akademide okuduğum için eskiden beri bireysel antrenmanı savunuyorum. Geçmişte toplu halde antrenman yaptığımızda, sı önünde ben varsam tempoyu ben belirliyordum, ama bir başkası varsa onun temposunda kopuyordum. Hakemlikte belli bir hiyerarşi olduğu için grup halindeki antrenmanlarda en önde en kıdemli hakem kopardı. O da kendi temposunu belirlerdi. Genç hakemler de ister istemez o tempoya uyardı. Ama o tempo genç hakemler için yeterli olmazdı. Bireysel antrenman bu açıdan çok yararlı bir uygulama. Antrenmanın biçimi de çok önemli. Bu andaki antrenman modeli hakemin saha içindeki davranışlarını belirlediği için bu açıdan da performansımızın artmasını sağlıyor.

Beden eğitimi öğretmeni olarak görev yaptığınız okullarda takım da çalıştırđyorsunuz. Oradaki öğrencilerinizle antrenör-futbol nasıldır?

Okul takımlarında antrenörlük yaptım ve halen yapıyorum. Davutpaşa Lisesi'nde görev yaparken, milli oyunculara sahiptim ve İstanbul Şampiyonu olduk. 1991 jenerasyonunun elit 10 oyuncusuyla çalıştım. Hatta bir gün bir PAF maçını yönetiyordum; iki

takýmda da öđrencilerim vardý. Gol atan öđrencim bana dođru kođmaya bađladı. Maçtan sonra da "Hocam bir an pađýrdým. Siz görüncü sarýlmak istedim" dedi. O yađtaki öđrenciler çok saf ve temiz. Ben daha çok ilköđretim okullarýnda çalıbmayý tercih edim. Yetenekli öđrencilerimi kulüplere yönlendiriyorum. Bađlangýçta kulüplerdeki hoca kalitesini bilmiyordum. Ama çocuklar yaz döneminde kulübe gidip sonra okula döndüklerinde gördüm ki, sportif ahlâklarýnda bozulmalar var. Bunun üzerine öđrencilerimi t bildiđim, güvendiđim antrenörlere yönlendirmeye bađladým. Bence altyapýlardaki antrenörlerin üst yapýlara göre çok daha eđitim gerekiyor.

Medyada hakkýnýzda çýkan eleptiriler sizi nasýl etkiliyor?

Bugün medyaya baktýđýnýzda iki tür eleptiri görüyorsunuz. Azýnlýktaki objektif bir grubu dýparýda býrakýrsak ya kulüp yazarlar yapmak için yazanlar. Eleptirilerin objektif yapýlabilmesi için hakemin hatayý neden yaptýđýna bakmak, bunun için de iþin içinde olmak lâzým.

Ýþin içinden gelenler de var ama onların yorumlarından da hakemlerin çok mutlu olduđunu söyleyemeyiz.

Evet, ama zaten onlar kendileri de reytingin önemli olduđunu söylüyor. Ben de eđitimciyim. Öđrencinizin özelliklerini bilmeniz, nerede hata yaptýđýný göstermeniz ve düzeltmesini istemeniz ya da yeteneklerini belirleyip onların geliptirmesine yardımcı olmak önemli. Hakem eleptirilerinin de bu yönde olması gerekiyor.

Hakemlikteki hedefleriniz neler?

Her hakem gibi benim de hedefim bir Dünya Kupasý ya da Þampiyonlar Ligi finali yönetmek. Tabii bu çok uzun vadeli bir hedef. Aslýnda kendime 2010 Dünya Kupasý'nda maç yönetmeyi hedeflemiþtim ama yükselme sýrasýndaki aksiliklerden dolayı bu hedeften saptým. Pimdi daha ileriye bakýyorum.

Futbolun d p ndaki hayat n zda neler var?

4 aylık evliyim. Epim de sporu seviyor, onunla birlikte spor yapıyoruz. Epim Latin dans  eti imi alm pt . Birlikte o tarz yerlere gidiyoruz. Aslında ben de  ov dünyasında yer almayı, sahnede yaptığı bir hareketle insanlar  kendinden geçirmeyi isterdim. Y  bir sanat  ruhu var. Hakemi i ve futbolu da bir sanat, bir  ov dünyası olarak görüyorum. Sonuçta herkes hakem ya da futbolcu olamaz.  unu da belirtmem gerek. Ben spor a ğ  bir insan m. Sadece futbolla da s n rl  kalmad m. Futbol, voleybol, hentbol, badminton, futsal ve kayakta antrenörlük belgelerim var. Futbol, hentbol ve kayakta faal sporculuk yaptım. Birçok insan futbol oynad m der ama ben lisanslı olarak oynad m (gülüyor).

Evliliğin size yarad đ n  söyleyebilir miyiz?

Evlenmeden önce beslenme d zenim çok iyi değildi. Epim hem sağlıklı ve lezzetli hem de sporcu beslenmesine yönelik yeme yapıyor. Hem çok güzel yapıyor hem de az yapıyor ve kilo almam  önlüyor.